

A lakiteleki tojásíró

Szelesné Kása Ilona háza oldalán hatalmas, tojás alakú cégér hirdeti: itt ezermester lakik. A tornácon csutkababa süt-kérezik a tavaszi napsütésben, az ajtó két oldalán vesszőporoló áll strázsát, a falat szárazvirág-kompozíció díszíti.

Ilona barátságosan fogad, pillanatok alatt oldódik a hangulat. Elmondom neki, hogy délelőtt láttam Kecskeméten a kiállítását.

Papp Margit könyvtárvezető beszámolt, milyen nagy az érdeklődés a himestojásai iránt. Volt olyan nap, amikor 180 gyerek nézte meg a bemutatót. Kása Ilonát arról faggatom, mikor kezdte a tojásfestést?

— Már kislány koromban festettem tojást, temperával. 1986-ban az ócsai tájházban dolgoztam. A Budapesti Néprajzi Múzeumba jártam munkából kifolyólag és véletlenül belecsöppentem egy tojásfestő foglalkozásba. Nagyon megtetszett, otthon rögtön kipróbáltam. Munkáimat zsúriztettem, s a sikerélmény folytatásra inspirált. Később ismerkedtem meg a gyöngyfűzés, batikolás, nemezelés, rongybabakészítés technikájával. Még abban az évben felajánlottam a Kecskeméti Szórakoténusz Játszóháznak, szívesen tanítanék gyerekeket kézművességre. Azóta tartok foglalkozásokat nemcsak itt, hanem óvodákban, iskolákban és mindenhol, ahová hívnak. Férfjem készíti az írókáimát. Eddig körülbelül hétezer-ötszáz tojást írtam és festettem meg.

— Ugy hallottam, van egy nagy terve, beavatna bennünket?

— Az idén részt vettem Berlinben a húsvéti napok rendezvényen. Az

● Szelesné Kása Ilona

ötlet ott érlelődött meg bennem. Lakiteleken is rendezünk húsvéti napokat, amelyre meghívjuk az összes Magyarországon élő vagy magyar származású tojásfestőt, -patkolót. A foglalkozások során arra jöttem rá, az emberek mennyire kiéheztek a saját maguk által létrehozott, nem készen vett dolgokra. Sikerélményük növeli önbecsülésüket. Munkám értelmét abban látom, hogy a volt szakköröseim még ma is hagyományos technikával készült himes tojással várják a locsolókat, és ma is viselik gyöngy karkötőiket. Tavaly kézművestábornak szerveztünk a Lakitelek Alapítvány segítségével a helyi művelődési házban. Az idén is lesz, nagyon nagy az érdeklődés iránta. Egy dolgot kérek, írjon meg! Szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik nem akadályoztak munkám során, és így lehetővé vált, hogy idáig jussak.

G. Nagy Margit